

◆ Ogrēniete Jekaterina Pihtina deju uzskata gan par darbu, gan vaļasprieku

IEPAZĪSIMIES!

Vārds, uzvārds:

Jekaterina Pihtina.

Dzimšanas laiks un vieta:

1981.gada 26.maijs, Rīga.

Izglītība:

Jaunogres vidusskola,

Baltijas Krievu institūts:

profesionālais bakalaura grāds kultūras vadībā, maģistra grāds biznesa vadībā un administrēšanā.

Ģimene:

precējusies, vīrs Igors, meita Luīza.

Darba vieta:

d/k "Triumfs" un i/k "Eirofest" vadītāja.

Dzīves moto:

Tas, kas grib, tas uzvarēs!

Mīlākās dejas:

samba, rumba, tango.

Vaļasprieki:

ceļošana, tērpu dizains, skatuves frizūru veidošana, interjera iekārtošana, dejošana.

VIESTURS ROZIŅŠ

Ar Jekaterinu Pihtinu iepazinos deju klubā "Triumfs". Jau otro gadu viņa ir mana sporta deju skolotāja, un vienmēr esmu apbrīnojis viņas gaišumu un atvērtumu, ar kādu Jekaterina attiecas pret saviem audzēkņiem. Ne velti viņas nodarbības iecienījuši visa gadagājuma dejtgrībētāji.

- Kā sākāt deļot?

- Sāku deļot sešu gadu vecumā. Tas bija vecāku lēmums. Viņi aizveda mani pie mana pirmā deļu skoloļtāja Andra Miķelsona – tepat Ogres tautas namā. Pirmo deļu nodarbību atceros ļoti spilgti – tur bija daudz cilvēku, viss likās interesants, savāds. Man arī iepatīkās un ar pirmo nodarbību tas viss sākās. Tagad varu

teikt, ka pilnīgi dzīvoju ar deļu.

- Vai jūsu vecāki arī deļo?

- Nē! Lai gan mamma deļoja – viņa nodarboļās gan ar mākslas vingrošanu, gan ar baletu, bet profesionāli viņi nav izvēlējušies apgūt deļu.

- Par ko gribēļāt kļūt bērniļbā?

- Īsteniļbā ideļas bija dažādas. Sākumā gribēju būt advokāte, bet pēc tam sāku domāt, ka savu dzīvi gribu saistīt ar šovbiznesu un deļošanu.

- Kur mācīļāties deļot?

- Pati savu deļotāļas karjeru beidzu deviņpadsmit gadu vecumā. Līdz tam brīdim es aktīvi nodarboļjos ar profesionālo deļošanu. Biju Latvijas sporta deļu izlasē – speciālizēļos Latīņamerikas deļās. Deļoju arī standartdeļas, bet man bija ļoti augsti rezultāti Latīņamerikas deļās. Kad man bija deviņpadsmit, izdomāju, ka gribu kļūt arī par profesionālu sporta deļu treneri, jo tajā laikā jau nācās konsultēt atsevišķus deļotāju pārus. Biju Egila Šmagra deļu klubā trenera asistente un konsultēju jaunākus deļotāļus. Tā kā Latvijas Sporta deļu federācijas likumi neatļauj būt gan deļotāļam, gan trenerim, izvēļēļos savu deļotāļas karjeru pārtraukt. Ieguvu federācijas sertifikātus un sāku trenēt deļotāļus savā deļu klubā.

- Kā pagāļja studīļu laiks?

- Abas augstākās izglītības ieguvu Baltijas Krievu institūtā (tagadēļā Baltijas Starptautiskajā akadēmijā). Esmu ļoti apmierināta ar studīļu laiku, jo bija daudz iespēju – piedalīļos institūta aktivitātēs, izstādēs. Piedalīļos arī projektos, daudz komunicēju ar cilvēkiem no šovbiznesa jomas. Esmu ļoti apmierināta ar institūtā doto izglītību. Tur es atklāju, ka iespēļas ir vienmēr, ja pats tās meklē. Man izdevās praktizēties gan teātri, gan galerijā "BRIart", katru gadu pārstāvēļu institūtu izstādē "Skola un karjera", praktizēļos Baltijas kon-

certu aļentūrā, kura organizēja, piemēram, tāda slavēna cilvēka kā Džo Kokera koncertu.

- Ko darāt brīvajā laikā?

- Ļoti daudz ceļoju, piedalos meistarklasēs, jo cilvēks mācās visu mūļu. Cenšos iemācīties dažādu stilu deļas, lai pilnveidotu sevi. Protams, cenšos pavadīt arī daudz laika ar savu ģimeni, jo man ir maza meitiņa. Taču varu droši apgalvot, ka lielāko savas dzīves daļu pavadu darbā.

- Vai deļošana netraucē ģimeņei?

- Domāju, ka nē!

- Meitiņa jau noteikti arī deļo?

- Viņai ir pusotrs gadiņš, un viņa jau sāka deļot, neprotot pat staigāt. Vēļ gulot gultā, centās kustēties deļu ritmā.

- Vai sevi uzskatāt par skolotāju?

- Varbūt ne par skolotāju, bet deļu treneri. Es cenšos mācīt nevis ar vārdiem, bet ar piemēriem. Nēkad neprasu no cilvēkiem to, ko nevaru pati izdarīt.

- Kā ir ar kurioziem deļojot?

- Tādu īsteniļbā ir ļoti daudz. Tad, kad pati vēļ deļoju, sanāca tā, ka deļu nodarbības notiek piecas reizes nedēļā. Un vēļ, ja bija sacensības, iznāca, ka sestdien jābūt Latvijā, svētdien – jau Lietuvā vai Igaunijā. Vislielākais kuriozs, kuru atceros, notika tad, kad aizbraucām uz atklāto čempionātu Dānijā – no Latvijas brauca divi autobusi ar ļoti daudz dalībniekiem. Kad vajadzēja reģistrēties sacensībām, atklāju, ka mans deļu partneris palicis Latvijā! Nēko darīt – nācās šīs sacensības izlaist. Patiesiļbā toreiz tā man bija pamatīga trauma, nevis kuriozs.

- Kā iemācīļāties tik labi runāt latviski?

- Arī tas ir deļošanas nopelns. Jau no sešu gadu vecuma saskāros ar latviešu valodu deļu klubā. Biju vienīgā krievu meitiene, visi pārēļie – latvie-

ši. Arī treneris pārsvarā runāja latviski. Man ļoti gribēļās saprast, ko saka mana deļu kluba biedri. Mums bija ļoti draudzīgs klubs – svinēļām svētkus, daudz ceļoļām, ziemā braucām uz kalniņiem – tā viss pagāja. Arī vēļāk – deļu partneri pārsvarā bija latvieši.

- Kādos deļu klubos esat deļojuši?

- Esmu deļojusi gandrīz visos populārajos Latvijas deļu klubos. Rihtera deļu skolā, "Viktorijā", pie Silvijas un Viktora Abramoviem, sanāca mazliet padeļot arī pie Besonoviem. Pēdēļjais deļu klubs man bija "VEF" – Egila Šmagra vadībā.

- Gatavojot deļotāļus sacensībām, kas ir tā "veiksmes atslēļa"?

- Domāju, ka galvenais ir izdarīt visu, ko treneris liek. Svarīgākais ir tas darbs, ko tu esi ieguldīļjis pirms sacensībām. Cerēt uz labu laimi ir diezgan aplami!

- Vai ticat kaut kam pārdabiskam?

- Īsteniļbā esmu mazliet māņtīcīga. Uzskatu, ka viss, kas notiek, nav nejaušība – tās ir kaut kādas zīmes. Taču īpaši ar to neaizraujos, jo sportistam (sporta deļu deļotāļam) galvenais ir ieguldītais darbs.

- Kas jums garšo?

- Ļoti milu garšiļgi paēst – kaut gan pēc manis tas nemaz neizskatās (smeļas). Man ļoti patīk gaļas ēdieni, tortes, kūkas – nēkad sev neesmu to atteikusi.

- Kāds tad ir jūsu slaidās figūras noslēpums?

- Man šķiet, ka tā ir kustība. Tādēļ man sevi nav jāierobeļžo – es pat varu apsēsties un notiesāt pusi no kūkas. Nēkad neesmu ievērojusi nekādas speciālās diētas.

- Kādas ir jūsu ģimēnes tradīcijas?

- Vispirms – ģimēne ir tā vieta, kur tu vienmēr vari justies drošībā.

Man ģimēne ir svēta lieta. Visus svētkus cenšamies svinēt ļoti krāšņi, jo es uzskatu, ka jādzīvo tagad un jāizbauda katrs mirklis. Mums ir ļoti skaistas tradīcijas, kā apsveicam viens otru. Vesēls rituāls, kā mēs izvēlamies dāvanas, kā tās iesaiņojam un kā pasniedzam. Visi vienmēr zina – ja nāks pie mums, tad nebūs tikai sēdēšana ap galdu, bet arī īpaša svētku programma. Daudz uzmanības vēļtām viesu izklaidēšanai. Mums ir visādas spēles, atrakcijas un uzdevumi.

- Ko sakāt par šovu "Deļo ar zvaigzni"?

- Ja jāsaķa godīļgi – pirmais šovs man bija ļoti interesants – jo visi deļu pasniedzēļi man bija personiski pazīstami. Daži savā laikā bija konkurenti, daži – kluba biedri, daži – draugi. Bija interesanti paskatīties uz viņiem jaunā gaismā. Taču otrs šovs vairs nebija interesants – tur jau sāka atkārtoties. Uzskatu, ka katram šovam ir jādzīvo tikai vienu reizi! Nesapratu arī, kāpēc tur sēdēja žūriļa, ja praktiski visu noteica skatītāju balsojums.

- Kādi vēļ sporta veidi patīk?

- Man patīk mākslas vingrošana, daiļslidošana, sinhronā pēļdēšana lēķšana – bet tas vairāk ir skatītāja līmenī, pati pagaidām nodarboļjos tikai ar deļošanu

- Vai vieļgli ir iemācīt deļot?

- Ja cilvēks to pats vēļas, tad tas ir pavisam vieļgli!

- Kādi ir deļu kluba "Triumfs" nākotnes plāni?

- Katru sestdienu piedalāmies Sporta deļu federācijas organizētajās sacensībās. 18.oktobrī šovgrupa dosies uz Lietuvu un piedalīsies jaunīēšu festivālā. Mums ir laba tradīcija rīkot savus koncertus Ogrē. Domāju, ka tuvākais varētu būt ap Ziemassvētkiem. ♦